

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Zamecsnik, Pósfai és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Zamecsnik Péter ügyvéd) által képviselt , dr. Gacsályi Csaba ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű alperesek ellen, kölcsön visszafizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. június 26. napján kelt 64.P.21.719/2009/5. számú ítélete ellen, az I. rendű alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási perköltséget.

A le nem rótt 72.000 (hetvenkettőezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 21.235.000 forintot, 2.505.767 forintot lejárt ügyleti kamat címén, 78.124 forintot lejárt késedelmi- és büntető kamat címén, 21.235.000 forintnak 2008. június 28. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra járó évi 7,01% ügyleti, valamint 6% késedelmi kamatát, 2.583.891 forint lejárt kamatnak 2008. június 28. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre járó, a mindenkori jegybanki alapkamat mértékének megfelelő mértékű kamatát, valamint 1.200.000 forint - ÁFA-val növelt - összegű perköltséget. Feljogosította a felperest, hogy a fentiek erejéig a II. rendű alperes tulajdonát képező, illetve az I., III. és IV. rendű alperesek közös tulajdonát képző ingatlanból kielégítést keressen.

Az elsőfokú bíróság ítéletének - a Pp. 221. § (3) [helyesen (2)] bekezdése alapján, az alperesek jogelismerésére tekintettel rövidített - indokolásában megállapított tényállás szerint a felperes mint kölcsönnyújtó és az I. rendű alperes mint adós között 2002. szeptember 4-én kölcsönszerződés jött létre, valamint ennek biztosítékaul a felperes mint zálogjogosult és az alperesek mint zálogkötelezettek jelzálogszerződéseket kötöttek a rendelkező részben írt ingatlanok vonatkozásában. A bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes a kölcsön visszafizetésére vonatkozó kötelezettségének felszólítás ellenére nem tett eleget. Mivel az alperesek a keresetben foglaltakat nem vitatták, ezért az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemnek megfelelő ítéletet hozott.

Az I. rendű alperes az ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének és a teljesítés határidejének megváltoztatása iránt élt fellebbezéssel. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 80. § (1) bekezdése alapján kötelezze a felperest saját költségének a viselésére, míg a Pp. 217. § (2) bekezdésére alapított kérelme a teljesítés határidejének 2010. szeptember 4. napjában történő megállapítására irányult. Kiemelte: a perre sem ő, sem pedig pertársai okot nem adtak, a felperes követelését, mind jogalap, mind pedigösszesség tekintetében az első tárgyalást megelőzően, a 2009. június 16-án tett nyilatkozatukban elismerték. Kifogásolta, hogy az alpereseknek a követelés elismerése mellett tett egyezségi ajánlatát a felperes jogi képviselője - egyezségkötésre irányuló felhatalmazásának hiányára utalással - nem közölte a megbízójával. Álláspontja szerint a felperes megsértette a Ptk. 4. § (4) bekezdésében foglaltakat, mert meg sem kísérelte a jelzáloggal megterhelt ingatlanok értékesítése révén követelését kielégíteni, hanem ennek mellőzésével azonnali és egyösszegben történő teljesítésre szólította fel I. rendű alperest. A teljesítési határidő megváltoztatása iránti kérelmét teljesítőképessége hiányával és fizetéseképtelen gazdasági és anyagi helyzetével indokolta. Utalt arra, hogy az általa kért határidő azonos a kölcsönszerződés eredeti lejártának napjával.

A felperes ellenkérelemében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a Pp. 80. § (1) bekezdésének a perbeli esetben történő alkalmazhatóságát kizárja, hogy az alperesek a kölcsönszerződés felmondását követően elfogadható rendezési ajánlatot nem tettek, a tartozást felszólítás ellenére nem fizették meg. Jogi értelmezése szerint a jelzálogszerződés csupán jogosultságot hozott létre a felperes részére, kötelezettséget azonban nem keletkeztetett arra nézve, hogy a felperesnek melyik kielégítési módot kell választania. A fizetési határidő módosítását ellenezte, kiemelve, hogy a teljesítési határidő régóta lejárt és a felperesnek elemi érdeke fűződik a kölcsön mielőbbi visszafizetéséhez; az alperes likviditási helyzetében pedig a határidő hosszabbítással sem várható javulás.

A fellebbezés nem alapos.

A Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag a perköltségre, valamint a teljesítési határidőre vonatkozó rendelkezéseit vizsgálta felül.

A Pp. 80. § (1) bekezdése értelmében, ha az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell elmarasztalni.

A fenti jogszabályhely alkalmazhatósága körében a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján vizsgálta a peres feleknek a pert megelőző magatartását. A felperes teljes bizonyító erejű közjegyzői okirattal igazolta, hogy több alkalommal (2008. április 15., 2008. április 23. és 2008. április 29. napján) eredménytelenül hívta fel az I. rendű alperest, hogy a kölcsönszerződéssel összefüggésben keletkezett fizetési kötelezettségének tegyen eleget. Ezt követően a felperes - szintén közjegyzői okiratba foglaltan - a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, és felszólította az I. rendű alperest a teljes tőkeösszegnek és járulékainak 3 munkanapon belül történő megfizetésére. A csatolt térítvevény másolat tanúsága szerint a felmondó nyilatkozatot az I. rendű alperes 2008. június 27-én - édesanyja útján - szabályszerűen átvette. Az I. rendű alperes a lejárt tartozását a keresetindítás időpontjáig, 2009. március 27. napjáig nem fizette vissza. Mindezek alapján megállapítható, hogy az I. rendű alperes a perre egyértelműen okot szolgáltatott. Tehát a felperest jelen esetben nem lehet a perköltség megfizetésére kötelezni annak ellenére sem, hogy az I. rendű alperes az első tárgyaláson azonnal elismerte a felperes követelését.

Alaptalanul sérelmezte az I. rendű alperes, miszerint a felperes jogi képviselője elhárította a felperes részére tett egyezségi ajánlatát. Az ajánlat megtételére már a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondását követően került sor. A felperesnek nem állt fenn jogi kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy jogvitáját az I. rendű alperessel peren kívül, az I. rendű alperes által felajánlott egyezség útján rendezze. Ugyancsak nem megalapozott az I. rendű alperesnek a Ptk. 4. § (4) bekezdésében foglaltakra történt hivatkozása, mivel a felperest nem terhelte sem szerződéses, sem pedig jogszabályi kötelezettség a tekintetben, hogy a követelését kizárólag a jelzáloggal terhelt ingatlanokból elégítse ki. A jelzálogszerződés - ahogyan erre a felperes is helyesen utalt - csupán lehetőséget keletkeztetett a felperes számára az ingatlanok értékesítése útján történő kielégítésre, de nem hozott létre ilyen irányú kötelezettséget (kölcsönszerződés 2. számú melléklete: ingatlan jelzálogszerződés 11. pont).

A kifejtettekre tekintettel a Pp. 80. § (1) bekezdése jelen perbeli esetben nem alkalmazható. Helyesen döntött tehát az elsőfokú bíróság, amikor a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű alperest a felperes perköltségének a megfizetésére. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperest terhelő felperesi ügyvédi munkadíjat mérsékelt összegben állapította meg, a másodfokú bíróság ezen összeg további csökkentésére lehetőséget nem látott.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak az I. rendű alperesnek a teljesítési határidő megváltoztatására irányuló kérelmét sem.

A Pp. 217. § (1) bekezdése szerint a határozatban megállapított kötelezettség teljesítésére rendszerint 15 napos határidőt kell szabni.

A Pp. 217. § (2) bekezdése értelmében a bíróság tizenöt napnál rövidebb, illetőleg hosszabb teljesítési határidőt is megállapíthat, ha ez a felek méltányos érdekeinek mérlegelése alapján vagy a kötelezettség természetére való tekintettel indokoltnak mutatkozik, ennek során figyelembe kell venni a feleknek a per vitelében megnyilvánult jó- vagy rosszhiszeműségét is.

A rendelkezésre álló peradatok alapján megállapítható, hogy az I. rendű alperesnek a felperes felé fennálló egyösszegű kölcsöntartozását - a közjegyzői okirat átvétele időpontjának figyelembe vételével - legkésőbb 2008. július 2. napján kellett volna teljesítenie, vagyis a tartozás több mint másfél éve lejárt. A kölcsönt az I. rendű alperes gazdasági célból vette fel, és nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az I. rendű alperes a lejárat óta bármilyen összeget teljesített volna a felperes felé. Mindezek alapján a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak a teljesítési határidőnek az I. rendű alperes kérelme szerinti megváltoztatását, mivel az - a fenti tényekre figyelemmel - súlyosan sértené a felperesnek a teljesítéshez fűződő méltányos és jogos érdekét.

A kifejtett indokokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az I. rendű alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes másodfokú perköltségét, melyet a másodfokú bíróság a 3/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján - figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenységre - mérsékelt összegben állapított meg. Az I. rendű alperes teljes személyes költségmentességére figyelemmel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a Magyar Állam viseli.

, 2010. január 5.

. Lizák Tibor sk.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.. Merőtey Anikó sk.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Dankó Zsuzsanna

írnok